

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING DAILY NEWSPAPER

NO. 154

CLEVELAND, O., THURSDAY MORNING, JULY 1, 1943

LETO XLVI. — VOL. XLVI.

Zračna vojna bo razbila vso Nemčijo

V svojem govoru je premier Churchill izjavil, da je nevarnost podmornic premagana in da naj pričakujemo težkih bojov jeseni.

ANGLEŠKI MINISTER EDEN GROZI Z BOMBARDIRANJEM RIMA

London, 30. junija.—Premier Churchill je v odločnih in samozavestnih besedah danes izjavil, da bodo izbruhnili najbrže težki boji v Sredozemlju in drugod, predno bo začelo jeseni listje odpadati z dreves. Obljubil je Nemcem, da bo jako orožje angleške in ameriške zračne sile noč in dan iskalo več in več industrijskih tarč ter vojaških naprav in ko bodo enkrat nemška mesta uničena, bomo poiskali manjša mesta v rajhu.

Kar se tiče vojne na morju, je Churchill zagotavljal, da je bilo v maju uničenih več kot 30 podmornic, da se vojna proti podmornicam nadaljuje ter da je bil v tem oziru junij še eden najbolj uspešnih mesecev, odkar smo v vojni.

V maju je poslala Nemčija dolge vrste podmornic, da bi ustavile ladje iz Zed. držav v Anglijo, je izjavil Churchill. Toda zavezniška bojna sila jih je poiskala in boj je bil končan s popolnim porazom podmornic.

Churchillovo zagotovilo o nastopnih bojih v Sredozemlju je prišlo potem, ko se je angleški zunanji minister Eden obrnil do Mussolinija ter ga pozval, naj sprejme brezpogojno vdanost, kot mu je ponudena.

"Italija, ki zdaj okuša samo nekaj malega bombardiranja, se ozira, kje se bodo zavezniški zkricali na njenem ozemlju in invazijo," je rekel Churchill. "To skrb ima tudi Hitler, ki je prav radi tega okleval z ofenzivo proti Rusiji. Toda naš namen ni, da bi sovražnikom odzneli to skrb," je pripomnil premier.

Churchill je izjavil, da zahajajo zavezniški od nacijskih, fašistov in japonskih tiranov brezpogojno vdanost. "Vsak mož, vsaka ladja in vsak bombnik, ki se v službi naše dežele in ki se ne bo moglo poslati na Pacifik, bo poslan tje," je slovesno izjavil Churchill, "in to toliko časa, dokler ne bo Japonska priznala v prah."

"Mi, Združeni narodi, zahtevamo od nacijskih, fašistov in Japoncev brezpogojno vdanost, s čimer imamo v mislih, da mora biti njih odprta sila skrušena in da se morajo upogniti absolutno naši pravici in usmiljevanju."

London, 30. jun.—Angleški zunanji minister Anthony Eden je imel v parlamentu govor, karemu so poslanci navdušeno pritrjevali. Tekom govora je ozval Mussolinija, naj sprejme brezpogojno vdanost, ki se mu ponuja. Dalje je Mr. Eden izjavil, da Anglija ni nikdar ob-

VLADA TRDI, DA SO SLEDEČA POTOVANJA NEPOTREBNA CIVILISTOM

Washington. — Urad za vojne informacije poudarja, da je radi povečanega premikanja čet in drugega vojnega prometa neobhodno potrebno, da se zmanjša število sezonskih potovanj civilistov. Kot navodilo, da-li je potovanje potrebno, je urad za vojne informacije navedel sledeče: 1. Potovanje v druga mesta

ljubila, da ne bo bombardirala Rima.

"Po mojem mnenju bi bilo v interesu človekoljubja, ako bi signor Mussolini spoznal, da je zdaj edino, kar more storiti za svojo deželo, ako sprejme brezpogojno vdanost pod pogoji, ki mu jih bomo mi narekovali," je poudarjal minister.

"Mi se ne bomo obotavljali niti za trenutek," je dalje izjavil Eden, "da ne bi bombardirali Rima in to z našo največjo silo, ako bi položaj zahteval, da bi bila taka akcija v našo korist."

"Nihče ni vabil signorja Mussolinija, naj napade Francijo in nihče ga ni vabil, naj pošlje svoje bombnike na London. Zato naj zdaj vzame nase vso odgovornost za vse, kar bo doletelo Italijo in njena mesta," je rekel Eden.

Sadna letina ne obeta biti preveč dobra

Chicago, Ill.—Za Zed. države obljubuje leto "srednjo" in "slabo" sadno letino. Mrzla in mokra pomlad bo zmanjšala letošnjo letino do 30 odstotkov pod ono lanskega leta in daleč pod normalo. Največ so treple vsled slabega vremena spomlad breskve in jablane.

Samo iz nekaj držav se poročajo normalno letino. Iz Colorada celo poročajo, da bo tam sadna letina rekordna.

Fritz Kuhn je prišel iz zapora

Dannemora, N. Y. — Fritz Kuhn, načelnik nemško-ameriškega Bunda, je bil izpuščen iz zaporov in bo zdaj najbrže interniran za časa vojne. V novembru 1939 je bil obsojen v ječo radi poverbe pri organizaciji.

En večer v tednu naj bi bile grocerije odprte

V Clevelandu se je napravilo apel na lokalni urad za delovno silo, naj bi bile grocerijske trgovine odprte en večer v tednu. To bi bilo v korist delavcev, ki delajo čez dan.

1. Potovanje v druga mesta na obisk k prijateljem.
2. Potovanje domov na weekend.
3. Potovanje za ogledovanje krajev.
4. Potovanje v gledališče, na dirke in drugam za zabavo.
5. Vsako društveno potovanje ali potovanje za samo zabavo.
6. Potovanje samo zato, da se nekam gre.

Kaj je bil Job proti temu?

Worland, Wyo. — Mr. in Mrs. Justin Lester čakata, če ju bo še kaj udarilo. Najprej jim je pogorela hiša do tal. Potem je njun otrok pogoltnil zaponko in treba ga je bilo naglo odpeljati v bolnišnico. Ko sta se starša vrnila domov na svojo farmo, sta zvedela, da jima je utonil konj. Farmar je šel k sosedu naposodo po konja. Komaj ga je dobro upregel, se je konj zgrudil in poginil. Kmalu zatem je začel goriti avto, ki ni bil zavarovan.

Narodnim nošam v pojasnilo

Vse tiste Slovence, ki ste se prigrasile v našem uradu za sodelovanje v narodnih nošah na "festivalu svobode" v nedeljo večer v mestnem stadionu, pridite v naš urad po vstopnice. Vsaka narodna noša dobi štiri vstopnice eno zase in tri da pa komur hoče.

Kdor ima te vstopnice (torej tudi narodne noše) morajo iti v stadion pri vratih "C." Ta vrata so na severovzhodnem delu stadiona, torej v onem delu, ki je najbližji jezerskega pristanišča.

Narodne noše morajo biti tam do sedmih, drugi pa kadar hočejo. Ko pridejo narodne noše skozi vrata v stadion, naj se obrnejo na levo in gredo do napisane "Slovenian." Tam bo zanje zbirališče. Bodite tam najkasneje do sedmih.

Odbor priporoča, naj pridejo vsi, kolikor bo to le mogoče, z ulično železnico.

Vsi, ki se nameravate udeležiti tega festivala, pomnite, da prično vojaki z vajami točno ob 7:30 zvečer. Nastopilo bo nad 5.000 vojakov.

Za splošno občinstvo velja pa to-le: vrata v stadion bodo odprta ob 6:30 zvečer. Vstopnina bo prosta. Razen narodnih noš in od njih povabljenih z vstopnicami, ki imajo posebne sedeže, si vsak lahko izbere sedež kjer hoče. Kdor prej pride, ta si bo lahko izbral boljši sedež.

Nov grob

Začetkom zadnjega tedna je šel John Uricich s soprogo in hčerjo obiskat bolno mater v Helper, Utah. Tam je nenadoma umrl zadnji petek dopoldne. Truplo je bilo prepeljano v Cleveland. Star je bil 34 let in je stanoval na 1674 Hillview Ave. Doma je bil iz vasi Sapian na Primorskem, odkoder je prišel v Ameriko pred 33 leti. V Clevelandu zapuščajo žalujočo soprogo Marie roj. Galtier, hčer Joanne in očeta Johna, v Helper, Franka in Tonie ter sestre: Mary, Angelina, Flora in Annie. Pogreb bo iz Svetkovega pogrebnega zavoda v Knollwood mavzolej.

Rekordni hlad

Včeraj je bil najhladnejši 30. junij v zgodovini Clevelanda. Toploter je kazal 51 stopinj. Danes bo nekoliko gorkeje, pravi vremenski urad.

Ej, vsak enkrat! — Butch, angleški "bulldog," ki je mascot B baterije v Camp Callan, Cal., nestrno čaka, da pride tudi on na vrsto za požirek dobre in tečne hrane. Njegov gospodar je Sgt. Andy Yuhas. Oba se nahajata na treningu v doličnem taborišču.

Nemci še vedno trdijo, da bo invazija v soboto

London. — Oziški propagandisti, ki so napovedovali invazijo zaveznikov za 22. junija in se s tem zkazali kot slabi preroki, zdaj še vedno vztrajajo na drugi zahtitvi, da bodo začeli zavezniški v invazijo Evrope v soboto 3. julija.

Radio iz Pariza je včeraj zatrjeval, da se nahajajo v angleških pristaniščih velike formacije kanadskih in ameriških čet. V Severni Afriki so pa zbrane velike mase avstralskih, novozelandskih in indskih vojakov.

Pri telefonu je izgubila 28 funtov na teži

Mrs. Helen Davis, 6719 Dunham Ave. toži svojega hišnega gospodarja za \$20.000 odškodnine. Gospodar ji je hotel zvišati najemnino od \$40 na \$75. Mrs. Davis ni hotela plačati in OPA ji je rekla, da ji ni treba plačati. Potem jo je pa gospodar, Hersz Silberberg venomer klical na telefon in jo naganjal, naj se izseli. To neprestano nadlegovanja po telefonu jo je tako razburilo, pravi, da je izgubila na teži 28 funtov in to je vredno najmanj \$20.000.

Vlada bi rada spravila vso koruzo na trg

Washington.—Administracija živil je obljubila farmerjem najvišjo ceno za koruzo, če jo bodo prodali med 1. julijem in 10. avgustom. Ako bo pa cena koruzi še zvišana pred 31. oktobrom, je vlada obljubila plačati tudi to.

Administracija je zvišala tudi 1 cent pri bušlju za posojilo na pšenico. Nova cena je zdaj \$1.23 bušelj. Vlada že dlje časa poskuša privabiti koruzo na trg. Mnogo producentov jo je raje krmilo prašičem, ker jim je na ta način koruzo več vrgla. Farmerji so držali koruzo doma največ radi govorice, da se bo cena isti dvignila.

Na cestah jih več umre kot na fronti

Chicago. — Narodni varnostni koncil poroča o 1.830 smrtnih slučajih v prometnih nezgodah v Ameriki za mesec maj. Koncil sodi, da bo letos najmanj 24.000 smrtnih nezgod na ameriških cestah. Lansko leto jih je bilo 28.200. Ob praznovanju 4. julija je vsako leto od 250 do 300 smrtnih nezgod.

Naši vojaki

Za nekaj dni je prišel na dopust letalski poročnik Francis R. Jakšič, sin Mr. in Mrs. Frank M. Jakšič iz 6111 St. Clair Ave. Premeščen je na vzhodno obal in se je spotoma ustavil doma za nekaj dni.

Za 10 dni je prišel na dopust korporal Raymond A. Skully, najmlajši sin Franka in Mary Skully iz 1087 Addison Rd. Srebrne peroti za parašutarja si je že zaslužil. Njegov naslov zdaj je: Cpl. Raymond A. Skully, A. S. N. 15320992, Co. G, 3rd Bn., 50 Parachute Inf.,

APO 472, c/o Postmaster, Nashville, Tennessee.

Naborni komisiji 49 in 50 sta poklicali pod orožje sledeče naše fante: Anthony Herchman, Frank Malner Jr., Tony Vrh, Milton Susman, John Stepic, Rudolph Pesec. Ti bodo odšli k armadi.

K mornarici so bili pa sprejeti: Stanley Strekal, Robert Mlač, Jack Poničkar, Harry Knaus, Joseph Tomšič. Želimo jim vso srečo in pa zdrav povratek.

Amerikanci so zasedli nov otok

Washington, 30. jun.—Ameriške čete so v svoji ofenzivi v južnem Pacifiku zasedle otok Rendova, ki leži v centralnih Solomoni, poroča mornariško poveljstvo. Boji so zdaj v teku.

Ta otok, ki ga imajo zasedene Japanci, leži okrog 150 milj severozahodno od Guadalcanala in samo pet milj od japonske letalske baze Munde.

Poročilo mornariškega poveljstva se glasi: "Na 30. junija zgodaj zjutraj so se izkrcale ameriške čete na otoku Rendova. Podrobnosti še niso došle."

Otok je 20 milj dolg in na sredi kakih 10 milj širok. Sredi otoka se vzpenja kvišku ugasel ognjenik, ki je visok 3.488 čevljev.

Ta otok je važen radi tega, ker leži v neposredni bližini važne japonske letalske baze Munda, kjer so se Japanci ugnezdili še lansko leto. Kaj nameravajo Amerikanci s zavzetjem tega otoka, še ni znano.

Nekateri sodijo, da hočejo morada s tem zakriti kako drugo večjo akcijo kje drugje.

Od danes naprej bomo plačevali vladi po 20% od zasluzka

S 1. julijem stopi v veljavo nov sistem plačevanja dohodninskega davka od tedenskega mesečnega zasluzka. Vlada bo dobila od teh davkov najmanj \$500.000.000 vsak mesec.

Kar bo samski delavec zaslužil več kot \$12 na teden, bo obdavčen za 20%. Oženjen pa bo oproščen \$24 na teden in po \$6 za vsako odvisno osebo.

Kdor dobiva plačo vsako soboto, mu to soboto delodajalec še ne bo odrgal za davek, ampak šele prihodnjo soboto, ker davki tečejo od 1. julija naprej, dočim bo zaslužek to soboto vseboval tudi dnino za tri dni v juniju.

Zavezniški uničijo po eno podmornico na dan povprečno

Otawa, Kanada. — Malcolm MacDonald, angleški visoki komisar za Kanado, je izjavil, da bodo zavezniški v bližnji bodočnosti udarili na osiško ozemlje. Izjavil je tudi, da so zavezniški v zadnjih tednih uničili povprečno po eno osiško podmornico na dan.

Komisar je tudi povedal novinarjem, da so priprave za napad na Nemčijo ali od Nemčije okupirano ozemlje tako napredovale, da za ta napad ne bomo čakali več dolgo.

Glede podmornic je MacDonald izjavil: "Zadnjih par tednov imamo za zajtrk vsak dan po eno osiško podmornico."

Glas iz domovine

Mrs. Antoinette Kennick iz 982 E. 63. St. je prejela pismo od svojega očeta iz stare domovine. Oče piše, da je brat Franc Misjak, ladijski kapitan, zaprt v koncentracijskem taborišču v Padovi. Vsi ostali pa da so zdravi. Njegova soproga in sinček sta zdaj v Novem mestu. Oče prosijo: če moreš, pomagaj! Pismo je datirano 20. julija 1941 ter je prišlo preko Vatikana in apostolskega legata v Washington in preko clevelandske škofije v roke Mrs. Kennick.

Predrag krompir

Jack Berlin, 2532 Ashurst Ave. se bo moral zagovarjati pred federalnim komisarjem. Zatožen je, da je podal dve vreči krompirja po 100 funtov za \$7.50 vsako, dočim je postavna cena \$5.70.

Tri tedne dopusta

Clevelandski novinci, ki bodo vzeti v armado od 15. julija naprej, bodo dobili po tri tedne dopusta potem, ko bodo potrjeni k vojakom. Dozdaj so imeli le dva tedna dopusta.

Kongres je sprejel predlog, da vlada ne plača podpore producentom živil

Washington. — Kongres je zadal vladni administraciji zopet en udarec, ko je prepovedal dati denarno odškodnino producentom živil z namenom, da se cene ne zvišajo. Za meso in sirovo maslo veljava ta odredba od 1. avgusta naprej.

Kongres je sprejel ta predlog kljub zatrdilu predsednika Roosevelta, da se ne bomo ubranili inflacije, ako vlada ne bo dajala denarne odškodnine producentom. Poslanska zbornica je sprejela predlog v 160 proti 32 glasovom in senat z 62 proti 13. Pričakuje se, da bo predsednik predlog vetiral, toda kongres je prepričan, da imata obe zbornici dovolj glasov, da bosta porazila predsednikov veto.

Predlog vsebuje točko, da se lahko plača denarno odškodnino v slučaju večjih stroškov pri transportaciji, povzročeni vsled vojne. Nikakor se pa ne sme dajati vladne odškodnine z namenom, da se drži cene živilom pri tleh.

IZ NAŠIH NASELBIN

Eveleth, Minn. — Dne 15. jun. je avtotruk povozil štiritletnega slovenskega dečka Jos. Vintera. Bil je na mestu mrtev. Mali zapušča starše in brata. Duluth, Minn. — John Zalar, star enajst let, je pred dnevi utonil med kopanjem v Gorenjem jezeru. Zapušča starše in v Milwaukeeju, Wis., strica John Goloba.

Milwaukee. — Dne 14. junija je umrl rojak Anton Petrič, star 63 let, ki tukaj ne zapušča nobenih sorodnikov.

Arma, Kans. — Dne 16. junija je tukaj umrl Frank Špehar, star 68 let in rojen v Ravnah pri St. Jurju v okraju Litiije. V Ameriki je bil 40 let in tukaj zapušča ženo, dva sinova in tri hčere.

Akronski delavci dobe 3c priboljška

Washington. — Vojni delavski odbor je ponovno odločil, da dobe delavci pri kavčukasti industriji v Akronu 3 cente priboljška na uro, kot je to že prej odobrili. Delavci so zahtevali 8 centov in so vpriporili stavko, ker jim ni bilo ugodeno.

30 dnevnic

V petek ob 6:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnim Frankom Skulj ob priliki 30 dnevnic njegove smrti.

Čeki so dospeli

Bolniški tajnik društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ sporoča, da je prejel čeke za bolnike in da naj pridejo ali pošljejo ponje.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

JAMES DEBEVEC, Editor

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti četrt leta \$2.25
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50,
četrt leta \$2.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months,
\$2.00 for 3 months
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

88 No. 154 Thur., July 1, 1943

Eden izmed "poklicanih"

Kljub temu, da smo v najhujšem bojnem vrtincu, ki ga more človek ustvariti; kljub temu, da je na tehtnici naš življenjski obstoj; kljub temu, da nam preti pomanjkanje tega in onega, kar nam je pobrala vojna; kljub temu, da bi morale biti vse naše misli, vse naše delo obrnjeno k vojnemu naporu za zmago našega orožja, pa v vsem tem vrtincu še vedno dobijo Amerikanci čas za politiko. Politika je Amerikancu več kot pol življenja. Vzemi Amerikancu politiko in bo prav tako onemel, kot Italijan, če mu zvežeš roke, pa ne more govoriti.

S tem nimamo toliko v mislih lokalne politike, ampak narodne, to se pravi prihodnje predsedniške kampanje.

Razni kandidati že silijo na mejdan in že pripravljajo kopja, ki jih bodo začeli metati v bližnji bodočnosti v svoje politične nasprotnike. Več ali manj si že postavljajo platforme, da bi opozorili narod nase. To sicer zelo previdno, da se jim zgrada ne zruši, še predno bo dobro postavljena.

Najbolj je oprezen ohijski guverner Bricker, ki se kar ne more odločiti, da bi dal kako izjavo širšega pomena in po kateri bi se ga lahko ocenilo in otipalo kot možnega kandidata. Po političnem prepričanju je republikanske "vere" in je bil v Ohio že trikrat izvoljen guvernerjem. Take časti ni pred njim dosegel še noben republikanec v državi Ohio in to, pravijo, mu daje precej pravice vreči svoj klobuk v politični ris in se potegovati za predsedniško nominacijo.

Nekateri so pa mnenja, da prav to, ker si Bricker ne upa z nobeno določno izjavo na dan, ga postavlja v senco in mu izpodkopa tla. Cagavca nihče ne mara, ne v takem, ne v takem uradu, še manj pa v Beli hiši.

Potem imajo republikanci Willkie-a, ki je zadnjič dirkal z Rooseveltom in dobil pozorno število glasov. Vendar mu nekateri zelo zamerijo, ker se kolikor toliko strinja z Rooseveltom in pa, ker je preveč samostojen. Vendar ne more nihče zanikati velike njegove popularnosti med narodom.

Tretji možni kandidat republikancev bi bil tudi newyorški guverner Thomas E. Dewey, ki se je zadnjič potegoval za nominacijo, pa ga je Willkie posekal. Sicer se je Dewey že večkrat izjavil, da ga predsedništvo "ne zanima," česar pa gotovo ne misli resno. To je jasno pokazal na konferenci ameriških guvernerjev oni dan v Columbusu. Nastopal in govoril je tako, da skoro ni rekel: jaz sem kandidat za predsednika drugo leto.

Predvsem je udrihal po sedanjim Rooseveltovi administraciji, kar je, seveda, prvi pogoj ali naloga vsakega republikanskega kandidata. Maličil je živilski program administracije, zlasti pa cene, zatrjujoč, da postavljene cene ne kontrolirajo cen živim in da ovirajo produkcijo istih. Izjavil je, da stoji newyorška država pred živilsko krizo in da v državi ni dovolj žita za živino in perutnino. Povedal je tudi, da država New York uvaža žito iz Kanade, ker administracija v Washingtonu ne zna rešiti situacije, da bi se države medseboj zalagale s potrebščinami.

S to izjavo, da država New York raje kupuje od Kanade, kot pa od ameriških žitnih držav, se Dewey ni prav nič prikupil osrednjim državam. Pa menda se hoče zdaj izkazati kot dober guverner največje države v Uniji in bi potem kot predsedniški kandidat plaval na lavorikah, ki si jih bo pridobil kot guverner.

Vse kaže, da bo Thomas Dewey eden najbolj resnih kandidatov republikanske stranke za predsedniško nominacijo drugo leto.

Kaj pa demokratije? No, če bo drugo leto še vojna, bo kandidiral in bo ponovno izvoljen Roosevelt. Fakt je pa tudi, da drugo leto in morda še nekaj let po tej vojni, ali kadar bo stopil predsednik Roosevelt v pokoj, ne bo izvoljen kak drug demokrat v Belo hišo.

Zaenkrat ima predsednik Roosevelt še zaupanje pri narodu, dasi se je mnogim to zaupanje že omajalo. To pa ne radi Roosevelta samega, ampak radi nekaterih njegovih levokrilih svetovalcev in vladnih agencij, ki dajejo predsedniku napačne nasvete oziroma take, ki jih narod ne odobrava.

Vsak izmed nas je prepričan in prepričan mora biti vsak, ki stvar dobro premisli, da ima naš predsednik v tem času tako odgovornost in tako delo, kot ga ni imel pred njim še noben predsednik Zedinjenih držav. To je gigantsko breme, ki bi ga ne zmoget vsak in ostal pri tem živ in zdrav.

Taki, ki radi kritiziramo, navadno nimamo za nadomestilo nobenih konkretnih nasvetov. To in ono nam ni prav, to in ono bi moralo biti drugače, kaj radi razsipljemo okrog sebe. Ampak, da bi pa rekli — to in ono bi moralo biti tako in tako, tega pa ne.

Kot rečeno, ako bo drugo leto, ko bodo predsedniške volitve, še vojna, potem bo predsednik Roosevelt kandidat za četrti termin, ako bo količjak pri zdravju. In videti je, da bo, ker razen nekaj novih brazd na obrazu, ni po desetih letih predsedstva nič manj korenjaski. V času vojne bi ne bilo pametno prebrati svojega vrhovnega načelnika. In drugo leto, ob času predsedniških volitev, vojne še ne bo konec, na to lahko stavimo.

BESEDA IZ NARODA

Nadarjenemu mladeniču
šopek cvetlic

Euclid, O. — Človeško življenje je podobno drami, v katero je pisatelj vključil žalostne dogodke, vesela dejanja in resne prizore. Najsrečnejši trenutki v človeškem življenju je, ko se otrok prvokrat približa mizi Gospodovi ter prvokrat prejme telo Jezusa Kristusa. O blaženi trenutki, celo trdo možko srce se raztopi ob tem prizoru in privabi solze v oči.

Ganljivo je videti, ko oče spremlja svojo hčerko pred oltar ter jo tam izroči svojemu zetu oziroma hčerkinemu ljubljencu, s tem ne preneha biti njen oče, odpove pa se nadoblasti nad njo, ker hčerka bo odslej pokorna njemu, ki mu je dala svoje srce.

Ko se dijak poslavlja ob zaključku šolskega leta od knjig in šolskih klopov ter stopa v življenje ga čaka v življenju, so navadno ob takih prilikah njegovi vzgojevalci svečano resni. Saj je neka deklica ob izstopu iz farne šole sv. Kristine prejela od častite sestre — šolske voditeljice tako resen opomin: "Kot lilija raste med trnjem, boš živila med slabimi ljudmi, naj te spremlja angelj božji na vsej zemeljski poti..." Iskrene besede.

Resni so problemi za slehernega dijaka ali dijakinjo, ko po končanem študiju stopajo v življenje, a nikdar niso bili časi za dijake tako resni kot sedaj. Kajti premnogo dijakov bo zamenjalo šolske knjige za puško in zanje bo to težavnejše učenje kot pa učenje iz knjig. Zlasti oni bodo imeli težko nalogo, ki so dovršili višje šole ali kolegije.

Naj omenim tukaj enega dijaka, ki je komaj dopolnil 20. leto svoje starosti pa je že graduiral iz John Carroll kolegija. Dasi rojen v Ameriki, pa mu je bila angleščina do leta 1939 tuj jezik. Dovolil pa je z uspehom peti razred gimnazije v Škofovih zavodih v St. Vidu nad Ljubano in to je naš nadebudni Edo Kužnik.

Kaj vse se doseže z žilavo vztrajnostjo, nam je v dokaz ta mladenič, ki je poleg učenja imel še dovolj časa tudi za razvedrilo. Da pa je bil kos svoji nalogi, zato pa je imel čas skrbeno razdeljen. Razume pa se, da je časa za pohajkovanje krog cestnih vogalov njemu primanjlovalo. Tu je na mestu odgovor vsem onim, ki z neko nevoščljivostjo godrnjajo, češ, čemu se v življenju eni povzpno na tako visoko mesto drugi pa ostanejo vedno v nižini. Čas mladeniča ali pa mladenke je ravno tako dragocen, kot onega, ki ima že veliko in odgovorno mesto. Prav porabljen čas v mladosti, prinaša bogate obresti v starosti. Če komu, se bo porabljeni čas in trud bogato obrestoval našemu Edvardu.

Kot rečeno, šele 20 let star mladenič, pa obvlada že štiri moderne jezike (slovensko, angleško, francosko in nemško). Slovenski jezik ni baš moderen, eno lastnost pa ima, kdor ima dobro podlago v slovenskem jeziku, temu je toliko lažje učenje ostalih slovenskih jezikov. Poleg tega pa je tudi izvrsten igravec na klavir, saj je zadnji dve leti pianist pri zboru Glasbene matice. Mogočne orgle v cerkvi sv. Vida pojo tako veličastno vsako nedeljo in to samo zato, ker se Eddie igra z njih tipkami. Kadar pa mu čas dopušča, pa doma raztegne gramatične harmonike, na katere zaigra tako spretno, da mu je bila ljubljanska radio postaja naklonila prvo nagrado za nastope s svojo harmoniko,

znana clevelandska tvrčka Burtz pa mu je dala drugo nagrado.

Kot oznanjevalec na slovenskem radio programu, nas s svojo čisto slovenščino zabava, da pozabimo, če smo na tujih tleh. Vse to dela Eddie poleg svojih težkih študij, ki jih je imel zadnja štiri leta.

Ko sem mu ob prihodu v Ameriko ponudil eno izmed 20 knjig, ki so last moje hčerke, tako zvano "The Book of Knowledge — Encyclopedia" — knjiga o človeku; mi je knjigo vrnil s pripombo: "To, kar vsebuje ta knjiga, sem jaz že vse obdelal v Škofovih zavodih."

Potem me pa malo bolj boječe povpraša, če bi mu posodil Kernov besednjak. Dal sem mu ga in po preteku dveh let mi ga je vrnil s pripombo: "Besednjak ti vračam, ne rabim ga več. Hvala lepa za uslugo!" Ne rabim ga več — ob teh besedah sem se globoko zamislil. Na drugi strani tega besednjaka je zapísano "Angleško-slovenski besednjak, kupljen 30. novembra 1921, ob času mojega prihoda v Ameriko."

Dva in dvajset let ga že laštujem, pa niti enega nedolžnega pisma nisem zmožen napisati v angleščini brez besednjaka, kakšna razlika med Teboj in menoj!

Dragi Edo; sedaj stopaš v življenje, bogat si na učenosti, sijajna kariera se Ti še obeta, pa bodisi, da se s svojimi ljubljenimi starši vrneš v prelepo Slovenijo, ali pa da si kot bodoči častnik mogočne armade Zed. držav, tukaj ustanoviš svoj dom. Kot intelektualcu Ti je odprta pot v boljše kroge, a ne želi si slave, drži se ponižnosti in resnice. Vedi tudi, da čim višje se človek povzpne, tem večja je nevarnost zanj, da tudi globoko pade.

Rev. Monsr. Fulton J. Sheen je na tiho nedeljo, 11. aprila tega leta, v svojem radijskem govoru dejal: "Ni dovolj za človeka, da je izobražen; človek mora imeti tudi prave pojme o Bogu." Na nekem učnem zavodu so dijaki na vprašanje o veri in Bogu odgovorili tako-le; sedem in štirideset odstotkov je nikalno odgovorilo o božanstvu Kristusovem, šest in petdeset odstotkov je zanikalo posmrtno življenje. In to niso kakšne neznatne osebe, izobraženci so, mogoče bodo nekoč na vidilnih mestih. S takimi in podobnimi boš prišel v dotiko. Ostani vedno in za vsako ceno cel mož. Odločnost, resnost in pa strogost in načelnih imponira prijatelju kot sovražniku, medtem ko vzbuja neodločnost in polovičarstvo le preziranje. — Ameriška Domovina, 20. maja 1936."

Življenje je borba, mnogo zatajevanja je potreba, predno se človek otrese samoljubnih in posvetnih misli. Prišle bodo izkušnje. Zdelo se Ti bo, da so težke kot gore, udano jih prenašaj. Kot je ohranil Bog tri mladeniče pred ognjenimi plameni in ki je blaženemu sv. Lovrencu podelil moč, da je premagal mučilni ogenj, naj Ti Bog ugasne ogenj strasti. — Sv. maša, stran 46 — Vital Vodušek.

Kadar se Ti bo zdelo, da je vse krog Tebe tema in črna noč, ozri se na sv. Razpelo, raz kategera nam Križani govori, da za trpljenjem pride krona večne slave.

Srečno hodi, dragi Edo, v življenju. Bister imej pogled, enak posluh, korak zastaven in na ta način boš varno vodil čoln svojega življenja preko valov in čeri ter ga končno usidral v varnem pristanu.

Frank Kovačič.

Kupujmo obrambne obveznice in znamke!

Koliko je front?

Napisal Peter Lipa

Washington, junija (ONA) — Mnogo je bilo govorice o takozvani drugi fronti. Napad komandov na Dieppe je povzročil ugibanja brez konca in kraja, dali je bil to nekakšen napad predstraž, naznanjajoč naval na Nemčijo iz zahoda. Tudi operacije v Afriki so imevale drugo fronto, toda splošno javno mnenje je vendar sodilo, da je to nekakšen začetek, ne pa resnična, "prava" druga fronta.

To ime samo na sebi je že zastarelo; to je videti kakor hitro se poglabimo v sedanjí vojaški položaj. Svet je ves v vojni in tudi najbolj konservativno štetje nam razodene najmanj osem važnih bojišč.

1. Rusija je še vedno bojišče, na katerem se bodo odigravale največje in najbolj odločilne bitke. Prav za prav pa je tudi tam večje število bojišč, ki se raztezajo od Fineotir pks - ES raztezajo od Finske proti jugu do Kavkaza. Letos poleti, prav kakor leta 1941 in 1942, bo Hitler tam zopet napel svoje sile do skrajnosti. Kajti nacisti se ne morejo izogniti neodoljivi potrebi, da še enkrat poskusijo streti ruski odpor. Le če bi jim uspelo, premagati rusko silo, bi mogli nabrati zadostnih sil za napad na zahodu, katerega bi tedaj mogli začeti kadarkoli. Toda že mu začena primanjkovati časa za uprizoritev velike ofenzive na ruski fronti. Prejšnji Hitlerjevi navalni na ruskem bojišču so se začeli dne 21. junija in 28. junija — toda že takrat so ga obsojevali vojaški kritiki, da je prepozno začel. Zakaj se Hitler letos obotavlja? Brez dvoma zato, ker se boji kaj bi se moglo zgoditi na zahodu, kakor hitro bo začel napadati na vzhodu. Tu velja naglašati, da je v svoji knjigi "Mein Kampf" prerokoval, da bo zadnji, odločilni boj na vzhodu s Slovani.

2. Zračna fronta nad Evropo pa tudi šteje kot bojišče, kajti zračne sile so se pokazale v tej vojni kot bistvene važnosti. Ko je oznanil premier Churchill, da bo poskus, razbiti Nemčijo z zračnimi napadi narejen, je obenem označil važnost te fronte. Verodostojni dokazi za zmanjšanje nemške industrijske kapacitete, ki je posledica zračnih napadov, je drug dokaz za vojaško važnost tega bojišča.

3. V Sredozemlju pa vse kaže na to, da se bo ofenziva kmalu začela. Hanson Baldwin, vojaški izvedenec New York Times-a, je ponovno poudarjal, da so zračni napadi te vrste kot na Pantellerio in druge italijanske baze, priprava na invazijo. Po treh letih od svojega vstopa v vojno, v kateri je mislila izkoristiti zase zmago Nemčije nad Francijo, je zdaj Italija neposredno v nevarnosti, da propade tako v gospodarskem, kakor v vojaškem oziru. Uradno je že priznala 633-251 izgub na bojiščih; izgubila je svoj imperij; njena velelesta so upuščena in njena tradicionalna prijateljstva z drugimi narodi so zaigrana. Zdjaj pa plačuje svoje partnerstvo z Nemčijo še s tem, da mora pričakovati invazijo.

4. Tudi bojišče na Atlantiku je največje važnosti, kajti tam gre boj za to, ali bodo mogli zavezniški oskrbovati evropska bojišča z moštvo in vojnimi materijalom, ali ne. Novice s te fronte so dobre. Uradni krogi na obeh obalah Atlantika se izražajo optimistično o razvoju vojne proti podmornicam. Akoravno ne moremo navesti natančnih števil, vendar vemo, da je čedalje manj zavezniških ladij potopljenih. Celotno Nemci sami javljajo zdaj mnogo manj potopljenih tonaž v primeri s prejšnjimi meseci te

leta. 5. Kljub kritični gospodarski situaciji, ki je posledica 12-letne borbe proti Japoncem, je Kina že zopet pokazala čudovito zmoglost, spremeni poraz v zmago. V teku zadnjih bitk v okraju Ichang-a so ne le odbili grozeči napad na Chunk-King, temveč tudi zopet zasedli bistveno važna ozemlja, na katerih pridelujejo riž. Kitajski in ameriški letalci so z vedno večjo silo podpirali armado na kopnem. Šest let po začetku vojne, katero so Japonci mislili končati v par mesecih, še vedno zamenjaj poskušajo zaključiti "kitajski incident."

6. Akoravno je zračna vojna v Burmi v času monsoon-skih mesecev neizogibno morala ponehati, ameriški in britanski letalci vendar tudi zdaj od časa do časa, kadar je vreme količjak ugodno, razbijajo vojaške japonske objektivne. V teku meseca maja je bilo več bomb vrženih na japonska letališča njihove železnice in municijska skladišča nego jih je padlo na London v času najhujše Hitlerjeve zračne ofenzive v mesecu septembru 1940.

7. V južnem Pacifiku je morda videti v primeri z drugimi frontami zastop vojaške aktivnosti, toda tudi tam zavezniške zračne sile neprestano napadajo japonske baze, potapljujejo japonske ladje in uspešno odbijajo vse sovražnikove poskuse. Zelo značilno je, da japonska mornarica ni več poskusila nobenih obširnih operacij, odkar je v Salomonih doživela svoj veliki poraz; tudi na otoku Attu ji ni uspelo, bodisi privedi ojačenja, bodisi odvesti svojo tamošnjo posadko.

8. Ameriške vojaške sile, ki so Japonce na Attu otoku uničile, zdaj "rahljajo" utrde na otoku Kiska, zadnji japonski bazi v Aleutih. Na obeh koncih loka, katerega opisujejo krajne točke japonskega prodiranja, v Aleutih in Salomonih so torej zavezniške sile v napadu.

Hitler je začel to vojno na eni sami fronti. Upal je, da bo to ostalo tako. Toda vojaške sile zedinjenih narodov so zrastle in zdaj divjajo boji najmanj na osemih različnih frontah. Kdor danes uporablja izraz "druga fronta," ima v mislih le drugo fronto proti Hitlerju na evropskem kontinentu. Za Hitlerja pa bo druga fronta tudi njegova zadnja fronta.

Episoda iz gerilske vojne v Sloveniji

London's Daily Telegraph prinaša izpod peresa svojega posebnega dopisnika "nekje v Evropi" članek z naslovom — Zvijace jugoslovanskih patriotov:

"Ravnokar sem dobil podatke o mali epizodi iz bojev v Sloveniji, ki osvetljuje hrabrost in iznajdljivost jugoslovanskih patriotov v njihovih gerilskih podjetjih proti italijanskemu osvovjevalcu.

"Kadar potrebujejo gerilci večje količine hrane, je ne gre do konfiscirat, temveč jo kupijo od kmeta po primerni ceni. "Nedavno so v bližini Postojne gerilci odgnali živino nekega slovenskega kmeta. Del nakupne cene so mu takoj plačali in mu obljubili, da se povrnejo še isto noč z ostalim denarjem.

"Kmet jim je povedal, da mora stvar brez odloga javiti italijanski oblasti in dodal 'ako tega ne storim, me obesimo.'

"Gerilski vodja mu je odgovoril: 'Ne bodo te obesili.' Tako po našem odhodu pojdi na italijansko komando — toda mi se bomo vseeno vrnili s tvojim denarjem."

"Italijani so seveda takoj obkolili kmetijo in na vse strani naperili svoje strojnice. . . Toda kmalu je slovenski kmet prišel k italijanskemu komandantu in mu pokazal šop banke: "Vseeno so mi plačali." "Italijanski komandant je

Rožnik, 18. jun. — (Jutra poročilo). — Razposlani volonteri so nam sinoči prinesli poročila, da so opazili v Metropolitan parku koncentracijo sovražniških del. Opazili so, da vozi sovražnik nove rezerve v pozicije, da postavlja baterije na vrhovi, ki leže v smeri proti našemu vrtu. Torej je videti, da pravilja sovražnikovo ofenzivo, ki naj končno določi usodo vrtnih armade.

Takoj smo šli na delo. oberkomandant je razpostavil črne straže na levo krilo, boljši sam se je pa postavil na 27. maršbataljonu, ki ga je postavil ob plotu na desnem krilu, to je na najbolj izpostavljenih točkah.

Nekaj časa je bilo vse mirno. Toda to je mir pred viharjem, naš general ni nič kaj zaupljiv. Hodil je ob svojih postojah gor in dol ter vzpodbujal, bil tukaj odločen boj. Ali smo padli junaške smrti, ali ne, rešili korenje, peso, fižol in zelato.

Noč je potekala mirno, svoražnega taborišča ni bilo, šati nič posebnega. Ali je kmetov vrtnjak opustil svojo namero, preklical ofenzivo? No, do jutranje zore je še kako uro in ni bilo nič.

In res . . . komaj se je pripetilo, zal tam od Painesville prvič menli jutranje zore, smo opazili, da se plazijo sem od Metropolitan parka temne sile. Prihujeno so izrabljale vsa krtno in vsak grmček, toda stremu očesu našega generala premikanje sovražnika ni bilo vidno.

Naglo je poslal vzdolž fronte svoje adjutante, raznesli povelja, naj bodo pripravljene, ker sovražnik plazi k napadu. Sam je par zoroval baterijo možnarjev, je bila postavljena na mestu, nevarnem mestu ob fencu.

Toliko je bil že vidno, lahko razločil s prostim očesom dve sovražni diviziji, ki se bližali v švarmlinji našim zicijam. Naš general se enkrat ozrl po svoji brigadi, je vse v uredu, ukazal je naravnati topove in čakati velja. In ko je prišel sovražnik na strel, je ukazal — ogenj!

Zagrmelo je, da se je sovražnik streljal v svojih temeljih. je odjeknil od bližnjega par preplašenih vran se je budilo in vrečaje poltne. Naše baterije so pa tedaj le ogenj na celi črti in grje, da se je tresla zemlja.

Sovražnik, ki očitno ni čakoval tolikega odpora, ni odgovoril na naše streljanje, ampak se je obrnil in se begu na vrat na nos izgnal Metropolitan park, kjer rešil svojo kožo v varstvenih gočnih hrastov.

Naš general je poslal tejece na bojišče, da pobere ve in ranjene. Dva mrtva pobrali, ranjencev pa ni bilo. Sovražnik je najbrže dobro lekcijo, ker od tedaj mo pred njim mir. Se reče pred začetki. Toda iz znanstvenih virov se nam poroča, da pravilja zdaj nov sovražnik, podobni gosenci in pikapolonci se jim cede sline po naših radižniku in zelju.

Sivčevi spomini

HUMORISTIČNA ČRTICA

Spisal Silvester K.

Bilo je nekoč v hudi zimi. Nekoč je bilo predobrotljivo in je na zemljo nasipalo toliko snega, da ga je bilo za lepo mero v preobilici. Dolgo je trajalo, preden so se naredile gazi, a bile so tako ozke, da ni bilo prijetno stopicati po njih. Mojega gospoda je gnal nujen opravek od doma. Ni sicer šel rad, a je moral. Pot je bila zreč uro dolga, kadar je bilo lepo vreme; tokrat sva potrebovala najmanj še enkrat toliko. Premalo topeptani sneg se je vedno vdiral pod mojimi ostrokovanimi kopitom in silno sem bil utrujen, ko sem vendar enkrat dospel do daljnega cilja. Po dovršenem opravku podava se z gospodom zopet na pot. V kakšni četrti uri dospel do neke krčme, v katero je gospoda vlečla neka tajna in nevidna moč, kateri se ni mogel ustavljati. Stopil je raz mene, odvedel me v hlev, sam pa jo je krenil v hišo. Tukaj je pil dalje časa. Preden je imel dovolj, nastopil je že mrak in zdaj se je šele spomnil, da ne sedi doma, ampak v krčmi. Takoj pošlje krčmarja po mene in z izdatno tujjo pomočjo spravi se v sedlo. Ljudje so ga sicer nagovarjali, naj ne gre v takšnem času in pri takšnem vremenu na pot, ponujali so mu posteljo, a bilo je zastoj. Grozno ga je imel pod klobokom. Gugal se je, kakor bi veter pihal zaporedoma od vseh štirih strani. Ne vem, ali je imel šalo ali resnico, ko je zahteval, naj mu radi varno-
vratno zvežejo noge pod mojimi trehuhom. Naposled sva odrinila. Kmalu je nastala trda tema in me malo sem videl pred svojim gobcem. Zdelo se mi je, kakor bi gospod dremal. Bal se sicer nisem, da bi se mu znalo kaj pripetiti, ako bi se v spanju pogledal raz mene, ker je bil sneg mehke in globok in je bil drugje tudi s trdo cesto moj gospod v dobrem razmerju, pa bal sem se, da bi se v slučaju prenehkega padca ne zbudil in ne bi znal jaz poleg njega bogve kako dolgo čakati.

No, to se sicer ni zgodilo, a doživela sva nekaj drugega, kar mi bilo v nesrečnem slučaju znano usodno biti za naju. Na nemem mestu je držala cesta ob strmim robu. Pri svojem dremanju in kimanju začne me moj gospod za uzo vleči na stran, kakor bi se mu zdelo, da bi naj po otročji navadi drčala nekoliko po strmem klancu navzdol. Ker se mi pa ni zaždelo do takšnega otročjega početja, stopal sem mirno naprej. Pa gospod me je vlekel bolj in bolj v stran in ko me je nakrat prav močno potegnil, nisem več vedel, kaj hoče in skotil sem na stran. Za par korakov sva zdrčala dalje, toda prostor je bil že pri vsakem petem ali šestem koraku kakor odrezan in le moji dobro premišljeni počasnosti se imava oba za-

hvaliti, da se nisva zvalila bogsigavedi kam in si polomila svoje ude. Ze sem jel premisljati, kaj mi je storiti, ker moj gospod navidezno ni nič opazil o neljubem dogodku in neprijetnem položaju, kar zaškrtno nekaj pod menoj, kakor bi se odprle duri in se zadere hripav in zaspan glas: "Katera zverina pa lomasti po moji strehi? Ali ti naj posvetim s polenom? Siromašen človek sem in imam toliko truda, da si svojo razdrapano streho z malimi stroški popravljam vsaj toliko, da mi dež in sneg ne padata na nos, a takšna porredna mrcina mi pa še lomasti po njej, kakor bi Bog za hojo ne bil ustvaril drugih tal!"

Vsled glasnega robanjanja vzdramil se je moj gospod iz svojega polspanja. Mel in drgal si je svoje oči, katere bi jaz pač bil rad videl podnevi, potem je zazelal dvakrat zaporedoma in ko je zazelal še tretjič, zbral se je v sedlu in začel gledati okrog sebe, da bi videl, kje je in odkod prihaja hripav glas. Ker ni nič videl, oglašil se je: "Kje pa sem? Kateri človek božji me pa kliče? Kaj bi pa rad?" Človek, kateri je bržčas po glasu spoznal mojega gospoda, izpremeni brž svoj rohneči glas in reče prijazno: "Oh, gospod so iz Vrbe! Kako pa pridejo sem na mojo streho? Gotovo so pri tem slabem vremenu in pri tej črni temi zašli s ceste. Takoj vam pridem pomagat!" Zdal sva vedela oba, kje sva. Takšna smola! Kako bi se bila lahko streha ali morda cela kočica podrla pod najino težo in nas vse pokopala. Ker je bila le malo poševna in se je skoraj celo dotikala brega, zatorej nisem spoznal strehe in zatorej je lahko umevno, da sem brez vsake sile prišel prav gladko na njo. Cel konj in še z jezdecem na strehi! Bi li kdo verjel kaj takšnega na prvo besedo?

Kmalu se prikaže več oseb z gorečimi treskami pred durmi in prav z malim naporom spravi me gospodar borne kočice s strehe in po stranskem poševnem potu zopet na glavno cesto. Moj gospod se mu lepo zahvali in mu da za prestani strah nekaj novičev. Ob enem ga poprosi, naj molči, da se ne bo smešna prigodbica razširila po okolici in povzročala med ljudstvom smeha. Kočar obljubi, da bo molčal; toda obljubile niso osebe, ki so z njim stanovale pod isto streho. Kmalu je bil ves prigodek znan ne le po okolici, ampak še dalje okoli. Ljudje so se smejali in brili burke, mojega gospoda pa so potem vedno imenovali "gospoda iz Vrbe, ki znajo s konjem jahati po strehi."

kron, pa to dejstvo me sploh nič ni tolašilo pri bridki izgubi. Nikdar še nisem šel od katere hiše tako težko, kakor takrat. Mučile so me temne slutnje, katere so se potem res izpolnile. Pa tudi moja zdrava konjska pamet mi je prerokovala, da nimam na stare dni pričakovati nič dobrega. Oslabele bodo ne le moči, ampak pridružile se bodo še druge nadležnosti, katere so neizogibne posledice vsake starosti. Potem pa gospodarji! Dober gospodar nikdar ne kupi malocenega konja; kateri pa ga kupi, ta je navadno reven ali pa ima zanemarjeno gospodarstvo in tak gleda vsekdar, da kolikor mogoče izkorišča svojega kljuseta. Slaba in pičla krma, zanemarjeni hlevi in slabo ravnanje spravi ta konja, ki je enkrat šel že za šestdeset kron iz hleva, kmalu tako daleč, da je tisti papir za deset kron skoraj več vreden, kakor cel in živ konj. Saj sem bil videl že mnogo takšnih konj. Glava odebeli in se povesi, vrat se usuši kakor trta, telo obnemore in rebra stopijo tako na dan, da jih marsikateri voznik pokrije z odejo, kadar pelja skozi mesto ali večji trg. Kakor bi s tem kaj pomagal ubogemu četveronožnemu siromaku!

Spomin me že toliko zalušča, da se ne vem spominjati vseh gospodarjev, katere sem imel zate, ko sem odšel iz hleva tistega gospoda, ki je znal "po strehi jahati." Menjal sem jih prav pogosto in sem jih v nekaterem letu imel toliko, da jih je bilo veliko več kakor ima leto letnih časov. Mrz me pretrese, če se spominjam teh gospodarjev in teh časov. Rajši storim desetkratno smrt, nego bi živel še eno leto v tako mučnih razmerah. Prišel sem ob grivo, ob eno oko...

Starček sivec je prekinil svoje spomine iz važnega vzroka, ker je namreč — zaspal. Napolnjen želodec je vplival tako blagodejno na utrujeno in izmučeno telo, da se je spanec konju nevede splazil v možgane, zaprl okno koščne hišice — eno samo, ker je bilo drugo takozvano "slepo okno" — in zazibal ubogo stvar v najslajše sanje, katere sploh more konj imeti.

(Konec.)

Kaj zmoro močna volja

V nekem angleškem konvoju je bil tudi petrolejski tank, ki ga je granata na štirih krajih zažgala. Dvainštridesetglava posadka je poskakala v rešilne čolne. En čoln, na katerem je bilo 17 mornarjev, je štirinajst ur jadrал ob goreči ladji. Ko se je sovražna ladja oddaljila, tank še ni utonil. Čoln s 17 možmi, med njimi drugi in tretji inženir, se je zopet približal petrolejski ladji in mornarji so se podali na krov. Kljub življenjski nevarnosti se jim je posrečilo spraviti v pogon nekaj črpalke. Čez pet ur in pol je bil požar pogasjen. Na žalost so potem ugotovili, da je ogenj uničil vse navigacijske aparate in zemljevide. Štiri dni so bili na morju, ne da bi vedeli, kje so. Nato pa so na veliko srečo našli na neko angleško vojno ladjo, ki jih je pospremila v pristanišče.

Drug primer. Dva mlada francoska pilota sta našla v neki bretonski vasi hudo poškodovano letalo. Pokrila sta ga s slamo, da ga nihče ne bi spoznal. Dva meseca sta zbirala razne dele sestreljenih letal in s temi za silo popravila svoje letalo. Končno se jima je tudi posrečilo dobiti nekaj bencina. Da ju ne bi nad Anglijo sestrelili, sta dala na krila francosko in angleško zastavo. Ob ugodnem vremenu sta se dvignila in srečno pristala na nekem angleškem pristajališču. Nobe-
de še ni bil 20 let star. Strokovnjaki so se naravnost čudili, kako sta mogla z zakrpanim letalom preleteti tolikšno razda-

ljo. Hladnokrvnost potnikov je rešila 17,000 tonski parnik "Rangitiki" pred skoraj neizogibno nesrečo. Ladja je plula v nekem konvoju in jo je neka nemška vojna ladja zelo obstreljevala. Kapitan je obljubil potnikom, da bodo rešeni, če bodo popolnoma mirni in ne bodo povzročili nobene panike. Ti so njegovo željo res upoštevali. Prirredili so velik koncert in štiri ure zabavali potnike. Med tem so mornarji pogasili požar na ladji in s spretnim manevriranjem se je ladja posrečilo priti na varno.

ZADNI ROKOVNJAČ

Humoreska. Spisal Janko Mlakar

"To je čisto lahko," podučuje jo Ema; "zavrite en lonec mleka, v drugem pa pristavite vode. Kadar zavre, pa vsujete iz tega zavrtika zmetete kave vanjo. Nekoliko časa pustite vse skupaj vreti, potem pa ocedite, in kava je kuhana."

Mati Urša so vzeli kavo in so rekli: "No, sedaj pa razumem; mislim, da bom znala skuhati to stvar. Sedite kar tja v senco; prinesem vam ven, kadar bo kuhano. Samo premalo "moke" se mi zdi za vse; takle majhen skrnicej!"

"Zadosti bo," hiti ji Ema zatrtjevati; "vsega še pristavite ne smete. Prinesti pa mleko posebej in kavo posebej, da bo vsak lahko mešal, kakor bo hotel."

Sedemo v senco za mizo in ogledujemo sive vrhove, ki so nam tako lepo kazali svoja razorana rebra. Prepirali smo se ravno, kateri vrh je Grintovec in kateri Skuta, ko prinese v eni roki pisker mleka, v drugi pa skledo — kavine goščice. Nesrečnica je čisto kavo odlila in nam prinesla goščo.

"Kaj ste pa vendar naredili," vriščala je Ema; "ta goščica ni za nič. Kam ste pa odlili vodo? Tista črna voda je kava, pa ne ta godlja!"

"Tisti črni krop je kava?" začudi se Urša. "Tega pa jaz nisem vedela; mislila sem, da je tale mešta kava, in da jo bode jedli z mlekom, kakor mi žgance."

"Kam ste pa odlili kavo," vtakne se vmes Šoba.

"Kam neki! Na gnoj sem jo vtila; v pomije se je nisem upala, ker sem se bala, da bi ne škodovala svinjam."

Vsi smo se smejali Urši prav iz srca, samo Ema je gledala grdo.

"Dajte sem ostalo kavo," pravi ji, "grem sama kuhat."

"Je ni več," odvrne ji Urša ravnodušno; "pristavila sem vso."

Ko Ema vidi, da je ob svojo ljubo rjavo pijačico, zgrabi je zno skledo s "kavo" in jo trešči ob tla, da se je razletela na drobne kosce.

Siliti smo se morali z mlekom, ki nam pa ni šlo kar nič v slast. Jaz bi se bil lotil najraje vina, toda Griža ni pustil, ker se je bal, da bi ga nam prekmalu ne zmanjkalo. Pognal nas je gasit žejo k izviru Bistrice.

Domenili smo se še z Uršo glede prenočišča, potem smo se pa napotili proti sedlu. Sopiha-
li smo po strmem gozdu navzgor v največji popoldanski vročini. Pot nam je od obraza kar curljal.

Emi je pa postajalo še bolj vroče, ko ji je Šoba kazal globok kotel, v katerem so taborili nekaj rokovnjači. Zelja "kaj imenitnega doživeti" ji je ginila vedno bolj.

Ko Coklja to zapazi, jo vso pot opozarja na mesta, kjer so bili potniki napadeni, oropani in zadavljeni.

Ravno tako ji pa tudi Brtoncelj ne neha zagotavljati, da je pripravljen zanjo preletiti kri do zadnje kaplje.

Revice je bila vsa zbegana, ko smo naposled prilezli na sedlo.

Imeli smo krasen razgled. Griža je razkazoval razne kraje, doline in gore, katerih lepoto so vsi občudovali. Jaz sem pa raje preiskaval torbe in občudoval krasen okus vinske in žgane pijače.

Potem ko sem se nekoliko pokrepčal, sem se pa tudi jaz ozrl malo na okrog. In povem vam, da se še nikdar nisem kesal, da sem zlezal na sedlo. Zakaj pijača mi še nikjer ni dišala tako, kakor gori. Škoda le, da ni nobene gostilne na vrhu. (Slovensko planinsko društvo je leta 1906. postavilo na Kamniškem sedlu (1900 m) lepo kočico, ki je dobro oskrbovana.)

Brtoncelj je pa šel medtem nekoliko v stran in začel nekaj čakati po papirju. Takoj smo spoznali, da kuje pesmico.

Pripravljali smo se že na odhod, ko pride zopet k nam, ter nas poprosi, naj mu dovolimo, da prebere pesem, katero je ravnokar zložil na čast gospodični Emi, prvi slovenski "hribozalcici."

Vstopil se je z eno nogo na Kranjsko, z drugo pa na Koroško (Kamniško sedlo leži ravno na meji med Kranjsko in Koroško.) in deklamoval z zvenečim glasom:

Ter slapov bobnenje in veletokov.

Toda kaj meni so sinje planjave, Ak' zreti ti smem v oči tvoje plave; Kaj meni potokov tuleče šumenje, Ak' slušati tvoje smem govorenje!

Zato kot zastavo vihtim jaz svoj robec In kličem: Živela Emica Gobec!"

(Štrunco — Reči bi moral "Štruco"; toda zaradi rime je pa menda izgovarjal ribniški "Štruco.")

Dalje prihodnjič

DELO DOBIJO

- Horizontal in Vertical Boring Mill operatorji
- Layout Man Machine Shop
- Machine Assemblers
- Inspektor za Machine Shop, na velikem delu
- Crane Operator
- Radial Drill Operatorji
- Barvarji
- Structural Fitters

PLAČA OD URE

Ako ste zdaj v vojnem delu, morate dobiti dovoljenje, da ste na razpolago.

THE WELLMAN ENGINEERING CO.

7000 CENTRAL AVE. (157)

VRTNAR

\$2,000 na leto in hiša

Mora biti pripravljen delati dolge ure in ki ima dolge izkušnje s cveticami, zelenjavo in cvetličnjakom. Privatno zemljišče blizu Clevelanda. Potrebna so najboljša priporočila. Pišite na P. O. Box 6088, Cleveland, Ohio. (154)

Ženske se sprejme

Sprejme se ženske za važno delo, v starosti 18 do 45 let. V oddelku za klobase in sekanje. Plača od ure in overtime. Predznanje ni potrebno. Ohio Provision Co. 2254 W. 61. St. (154)

MALI OGLASI

Šolske knjige kupim

Želim kupiti šolske knjige za 4. razred šole sv. Vida. Pokličite Henderson 5297. (154)

Sobe se oddajo

Oddajo se 3 sobe, najraje priletnemu zakonskemu paru. Nahaja se na 5818 Bonna Ave.

Kraška kamnoseka obrt

15425 Waterloo Rd. Ivanhoe 2237 EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

FR. MIHČIČ CAFE

7114 St. Clair Ave. ENdicott 9359 6% pivo, vino, žganje in dober prigrizek. Se pripravljamo za obisk. Odprto do 2:30 zjutraj

RE-NU AUTO BODY CO.

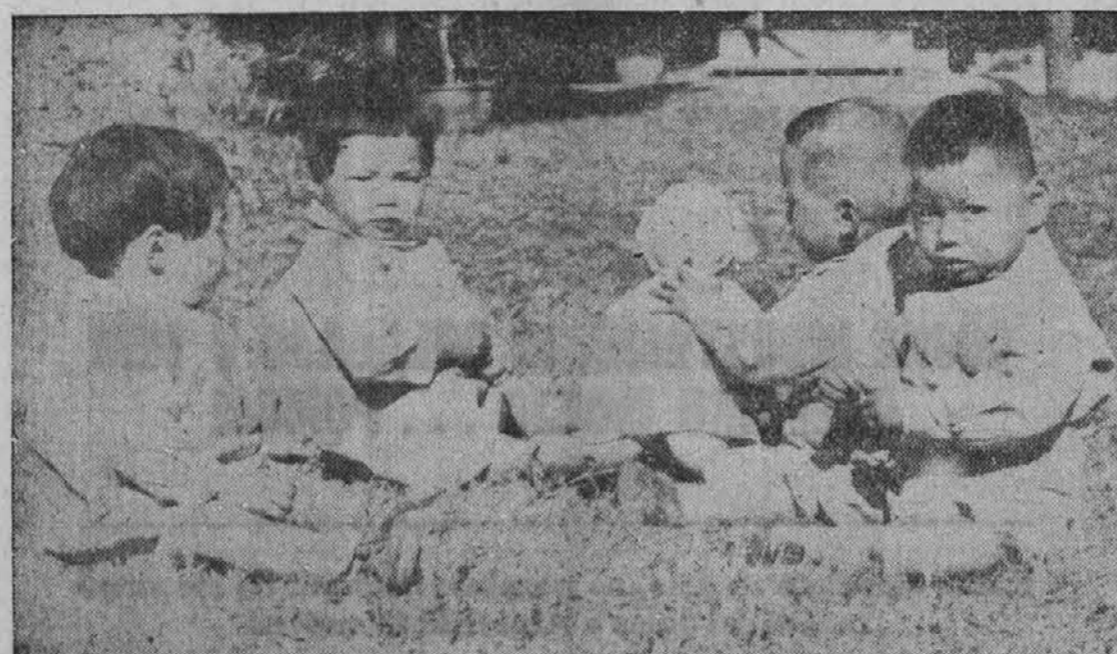
982 East 152nd St. Popravimo vaš avto in prebarvamo, da bo kot nov. Popravljamo body in fenderje. Welding! J. POZNIK — M. ZELEDRO Glenville 3830.

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik 1109 E. 61st St. Henderson 9231 Se priporoča za popravila in barvanje vašega avtomobila. Dalo točno in dobro.

Levi na sliki je Pvt. Bernard Vidgerhouse iz Washingtona, D. C., ki se je zglasil v denarnem uradu v Aberdeen Proving Grounds, Md., ter kupil za \$3,000.00 vojnih obveznic. To je denar, ki ga je prejel, ko je prodal svojo trgovino pred odhodom k vojnemu.

Slavni kitajski četverčki, ki so bili rojeni na dan premirja leta 1939. Od leve na desno so: United States Chiu, Great Britan Chiu, Soviet Chiu in China Chiu. Rojeni so bili v begunskem taborišču v Kantonu. Sedaj so v oskrbi zavoda, ki ga vzdržuje United China Relief sklad.

DEKLETA IN ŽENE

Ali veste, da si boste prihranili precej denarja, če si naročite fini FUR-COAT ali STERLING klenj iz čisto volnenega blaga, varnost iz tovarne SEDAJ NA WILL-CALL Ne odlašajte, samo me pokličite, da vas peljem v TOVARNO na mojo odgovornost, če kupite ali ne. Vam se priporočam: Benno B. Leustig 1034 Addison Rd. ENdicott 3426 (June 24; July 1, 8, 15, 22, 29; (Aug. 5, 12, 19, 26)

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERŠE

"Katera deklica?" je jecljala ženica, ki so ji v strahu šklepetale vse kosti, toda mož jo je potegnil proč od postelje, rekoč: "Pusti ga v miru! Ne vprašuj ga! Saj vidiš, da se mu blede. Zavri mu rajši mleko ter mu ga prinesi!"

Tujec se je v bolečinah zvičal po postelji in je z divjimi očmi streljali po sobi okoli: vprašal je ljudi, kdo so in odkod so prišli. Oskrbnik je rekel: "Gospod, kar lepo mirni bodite, ležite v mestni bolnišnici. Vaša rana ni nevarna, kmalu se vam bodo zopet vrnila moči."

Tujca je stresla mrzlica, glasno je zaklical:

"Vrzite me na cesto, ne veste, kdo sem." Pokril si je z rokami obraz, da ga nihče ne vidi v obraz, pošast v človeški podobi, ki je umorila žensko.

Komaj je v Štajerdorfu utihnil morilni zvon, pa se je v viharji črni noči jela rdečiti široka cesta, ki vodi proti Štajru, kakor bi se bližala jutranja zarja in čez Anizo sem je prihajalo votlo bobnenje prihajajoče velike trume oboroženih moških.

Mestu Štajer se približuje Hendelova vojna sila, sam sodnik ji jaha na čelu. Petsto bakelj, ki jih peš nosijo strelci, razsvetljuje pot gospodu; to je jutranja zarja o polnoči.

Komaj poldrug dan je, kar je četa odrinila z Dunaja. Zdaj so že v Ensдорfu. Ko se je zablistalo, se je Hendelnu liki pda prikazalo mesto Štajer. Obrnil se je ter zaklical svojim strelcem: Štajer, Zdelo se je, da mu v svitu bakelj obraz žari in se smeje. Saj je pred njim trdnjava njegove moči. Tu veljajo njegova povelja kakor božje zapovedi. Tu ni ne Klezelna, ne cesarja, tu je on sam kralj; če Madlzeder ni podel pes, Štefane ni več v mestu... Zato se vrača tako hitro, da vidi, je-li povelje izvršeno...

Hendel je izpodbodel težkega žrebca in je pred četo zdiral naprej, kolikor daleč se zaluci kamen.

Čuj! Čez Anizo, iz Štajerdorfa sem, prihajaja hrušč in trušč, jok in stok. In prsi so mu začele kipeti, kakor bi se mu težak kamen odvalil od srca. To so papežniki v Vizerfeldu — kričijo in tulijo. Povelje se je izvršilo — Štefana je izgnana. Pod bičem njegovega srditega povelja je odsikala strupena kača, ki mu je zastropila srce... dom... in lastno ubogo dete. Ha, kako čist in svež je zrak, opojen z močjo hrastov in jelk, ki mu veje iz Štajra nasproti, kako zmoglavno svetijo zvezde na polnočnem nebu! Naj živi Štajer, moja trdnjava! Ni več madeža na tebi, nobene vlačuge noga ne skrini več tvojih cest. Štefana je izgnana, kakor kuga v sušcu. Toda kaj počne sedaj njegov sin, ki ga je zapodil proč od sebe, ki mu je zaprl dom, ki mu je zdaj ukazal še izruvati malika iz srca...?

Li žaluje in okoli tava v boli in brezdelju, tudi sedaj še, ko je spoznal nesramne spletke? Ali pa je mož premagal v njem zaljubljenega mladiča, da je z nogo pohodil lažnivo podobo svoje boginje, in bo sedaj prišel k očetu, rekoč: "Zaslepljen sem bil, odpusti mi in me zopet sprejmi za svojega otroka?"

O da bi tako govoril, potem naj mu magari umre žena, vsi

bratje, se lahko ves Štajer pogreze v prah in pepel, vse to bi mu ne bilo nič, zakaj na vsem svetu ni danes stvari, ki bi jo bolj ljubil s takim ognjem ljubezni, kakor ljubi svojega zavrženega, nepokornega sina.

"Zatrobite štajersko koračnico!" je velel trobentačem, "da vedo, da prihajamo, in nam odpro mestna vrata." In trikrat so zadonele trobente, trikrat so zapeli bobni.

Široko so se odprla vrata mesta Štajer in sodnik je jezdit skozi, neznansko velika se je prikazala njegova zapovedujoča vojna moč in v nekaj trenutkih se je vsa ozka ulica trla v jakov.

Glasovi štajerske koračnice so pridoneli v bolnišnici, kjer je v kužni sobi ležal ranjeni morilec. Prisluskuje, ve, kdo prihaja...

Nesrečnež zarine svojo glavo pod blazine, tako se bodo na sodnji dan skrivali pogubljenici pred božjim obličjem.

Mož, ki prihaja z vojaško silo, je njegov oče, ki je kriv njegove krivde, je njegov sodnik, ki ga bo obsodil — na smrt — na — smrt.

Vojniki so skozi ožino korakali na mestni trg. Hendel ni malo ostrmel, ko je videl na trgu zbrano toliko množico, povsod so gorele svetiljke; njih svetloba je razsvetljevala skremžene in spačene obraze, povsod je bilo slišati ihtenje in tuljenje. Ko so ljudje videli, da prihaja sodnik, so se jeli skupaj gnesti in čuli so se glasni klici: Sodnik prihaja! Sodnik prihaja! Pravica! Pravica!

Nalašč je preslišal vpitje in je ukazal bobnati. Toda čudno, kako naokoli narašča govorjenje in v pitje množic liki z gore deroči plazovi:

"Sodnik! Sodnik! Pravica!" Hendel je ustavil svojega konja pred vratmi Madlzederjeve niše in je zaklical: "Madlzeder —!" Nešteto ljudi je stalo na trgu, sto in sto jih je bilo ob oknih. Pa niti eden ni vzkliknil, Dobro došel! ali: Živio!

Madlzeder je spoštljivo in pokorno stopil pred silnega gospoda in je rekel: "Živel varih Štajra!" prav tako, kakor takrat pod vislicami.

Hendel mu je prekinil besedo: "Se je li povelje izvršilo?" Madlzeder je z roko pokazal na vojnike in rablje ter na pisarje in je rekel z negotovim glasom:

"Mogočni gospod, ravno sem ga hotel izvršiti, toda Bog me je prehitel. Dekle, ki se je toliko zagrešilo nad Štajrom in nad vami, je mrtvo."

Hendel je osupnil in je naglas vzkliknil: "Štefana! Mrtva?"

Trdo in nepremično liki bronasti kip junakov je sedel na svojem konju in je molčal sredi med vzdihovanjem in tuljenjem ljudstva, toda srce se mu je širilo veselja. Njegova muka in njegov pekel, njegove prečute noči, zastrupljeni dnevi, črv v njegovem mozgu, roparica čistosti in ljubezni njegovega otroka — vse je mrtvo. Prsi se mu širijo, kakor bi se bil rešil strašne more — in smejal se je. Toda le za trenutek. Zopet mu postane obraz trd in odrevenel, ne meneč se za jezno mrmranj množic je vprašal: "Kako se je to zgodilo? Pa vendar ni umrla naravne smrti?" "Ne," je odvrnil Madlzeder, "zavratno je bila zabodena."

Tedaj ga je Hendel žugajoče

pogledal in je rekel latinsko: "Človek, govori, pa vendar ni kdo od vas mislil, da mi na tak način stori uslugo? Ker veste, da sem jo (po pravici) sovražil do krvi? Toda kri je kri, in umor je umor! Naj ne pričakuje sladkega plačila."

Madlzeder je bil bled kakor kreda.

"Ne, gospod, kako naj bi si bili kaj takega upali? Nikdo ne ve, kdo je bil. Saj vidite, ravno sem hotel vaše povelje izvršiti, ko je začelo biti plat zvona in mi je podžupan prinesel grozno novico.

Tedaj so se v svitu bakelj začeli premikati vsi obrazji vsi glasovi so začeli mrmrati, nešteto rok se je jelo dvigati proti mrkemu sodniku, in kakor na dano znamenje se je zopet začelo vpitje: "Gospod, pravica! Gospod, prosimo za pravico!" In iz prošnje je že bučal upor, ki ga ne bo mogla zatreti nobena sila, marveč edinole kri.

Hendel se ni dal motiti v svojem miru, zaničujoče je rekel: "Naj-li tu o polnoči vrsim sodbo?"

Tedaj se je iz množice ven prerinil mož, ki je v temi velikanski izgledal, in se je gnetel proti Hendelnu tako blizu, da se je njegov meč zadel ob prsa konja, ki je nosil sodnika:

"Gospod sodnik, morate nam tukaj obljubiti, mi hočemo pravice, kakor hitro izide sonce, vi ste dolžni to, še velja za Štajer vaš preki sod."

"To vem bolje kakor vi, Radlmajer," je rezko odvrnil Hendel. Spoznal je moža, ki mu je najzoprnejši izmed vseh Štajerjev... In Hendel se je pokonci vzravnal v škrlatastem sedlu svojega žrebca; z meča in s prstana so v svitu prasketajočih bakelj letele iskre, njegove oči pa so se svetile kakor živo oglje. Nato je naglas rekel tar najočemu ljudstvu: "Vi, ljudje, slabo dobrodošlico, ste mi pripravili s tem, da se je za časa moje odsotnosti v mojem mestu izvršil umor. Sicer je Štefana Švertner meni in moji hiši prizadela mnogo hudega in je skoraj zanesla kugo v mesto Štajer, toda življenje je sveto, to bi se ne bilo smelo zgoditi. Kdorkoli je to storil, tega kri bo prelitla. Ta umor bo ka-

to je jasno dalekovidnemu možu. Zato je rekel Madlzederju: "Resno in strogo zapovem sledeče: Jutri zjutraj navsezgodaj naj najboljši strelci, kar jih imamo, prehodijo Štajerdorf, Ensдорf in okolišnje kraje, spremljajo naj jih rablje z verigami in vezmi, preiščejo naj vsako hišo in naj morilca, ako ga izsledijo, v verigah in vezeh privedejo v mestno hišo. Jutri zjutraj naj mestni pisar med bobnanjem razglaši in prebere odlok o naglem sodu, ki že izza sušca leži spisan v posvetovalnici, in sicer v Štajru, Štajerdorfu, Ensдорfu in v Ajhetu.

Mestni svet pa sklicujem k izredni seji, ki se bo vršila jutri zjutraj ob šesti uri (ne kakor ponavadi ob osmi uri), da sklepa glede umora.

(Dalje prihodnjič)

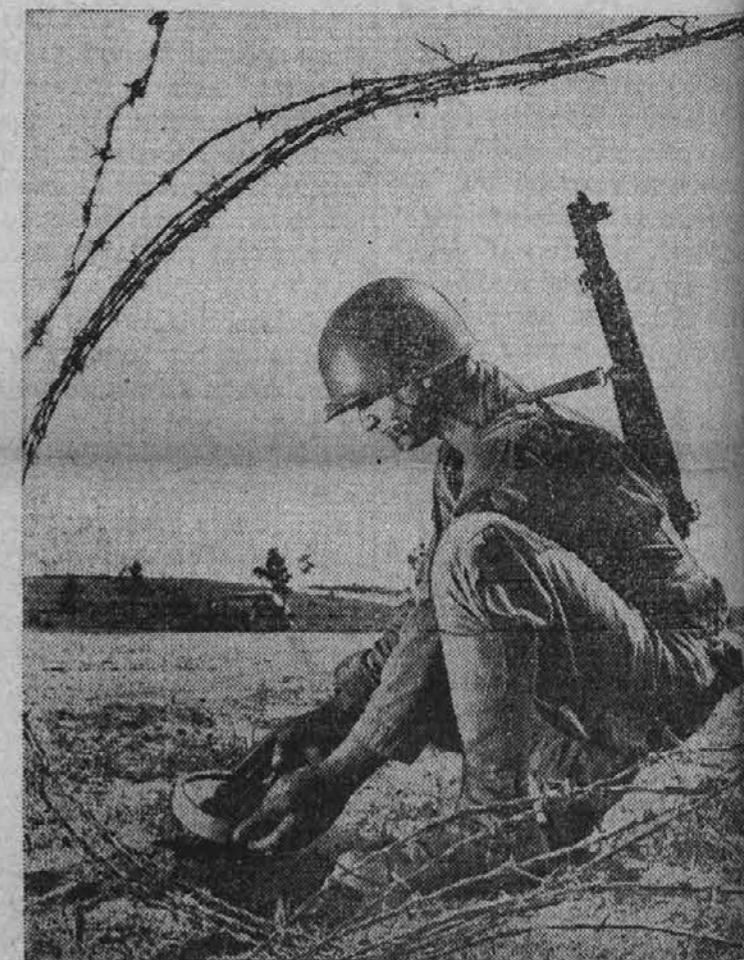
Pretežna večina prebivalstva na Venezueli se preživlja največ z rižem.

Nič ni treba ribati krova te ameriške bojne ladje, kajti to delo sedaj opravlja morje. Slika nam predstavlja ameriški rušilec, ki si v viharneem morju utira pot v Severnem Atlantiku. Rušilec je bil dodeljen konvoju Združenih narodov.

Na sliki vidimo ranjenega ameriškega vojaka, ki ga peljata tovariša do ladje kjer mu bo nudena prva pomoč. Slika je bila posneta na otoku Attu v Holtz zalivu. Na tem otoku je večje število vojakov, ki trpe radi ozeblin, ki so jih dobili v mrzlem močvirju.

Polaganje min v zemljo je skoro prav tako nevarno kot izkopavanje istih. Pfc. Leonard A. Keller iz Mission, Texas, ki nam ga predstavlja slika, se vadi v polaganju teh smrtonosnih "lekov."

Ali iščete delo?

Ako iščete delo v kaki tovarni, ki izdeluje vojne potrebščine

NE POZABITE NAJPREJ POGLEDATI V KOLONO NAŠIH MALIH OGLASOV!

SKORO VSAK DAN IŠČE KAKA VOJNA INDUSTRIJA TE ALI ONE VRSTE DELAVCEV

VOJNE INDUSTRIJE, KI OGLAŠAJO V TEM DNEVNIKU IŠČEJO ... POMOČ!

Kadar vprašate za delo, ne pozabite omeniti, da ste videli tozadevni oglas v Ameriški Domovini

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

Jos. Zele in Sinovi

POGREBNI ZAVOD

Avtomobil in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago. Mi smo vedno pripravljene s najboljšo postrežbo

6502 ST. CLAIR AVENUE

Tel.: ENdoot 0589

482 E. 162D STREET

Tel.: KEmore 8128